

Bilag 197.**CIGAR- OG TOBAKSFABRIKANTERNES FORENING**

Den 30. januar 1967.

I anledning af det af finansministeren den 7. december f. å. for folketinget fremsatte forslag til lov om almindelig omsætningsafgift tillader Cigar- og Tobaksfabrikanternes Forening af 20. Juni 1875 sig herved at fremføre følgende:

Som det fremgår af vor skrivelse af 3. maj f. å. til udvalget, kan vi henholde os til de af Industriraadet i skrivelse af 11. marts f. å. fremsatte synspunkter, hvorefter en merværdiafgift — under visse nærmere angivne betingelser — vil være at foretrække for en detailoms.

Vi tillader os imidlertid allerede nu overfor udvalget at fremhæve, at det for vor industri er en afgørende og efter vor formening rimelig forudsætning, at de som følge af engrosomsens indførelse og senere forhøjelse gennemførte forhøjelser af punkt-afgifterne på tobaksvarer ophæves ved indførelsen af en merværdiafgift.

Tobaksvarer vil ikke opnå samme behandling som alle de varer, der har været belagt med engrosoms, såfremt den i punkt-afgifterne indregnede engrosoms bibeholdes også efter indførelsen af en merværdiafgift. Det drejer sig i denne forbindelse om:

1) de ved lov nr. 211 af 16. juni 1962 gennemførte afgiftsforhøjelser, der gennemførtes som følge af indførelsen af en engrosoms på 9 pct. Under folketingsdebatten om denne lov udtaltes det: „af praktiske grunde foreslås nu omsbeskatning af de mere traditionelle forbrugsbeskattede varer ved, at man simpelt hen forhøjer de såkaldte punkt-skatte, således at man undgår beskatning i såvel fabrikations- som engrosleddet“ (Folketingstidende 1961-62, sp. 5241).

og dernæst 2) de ved lov nr. 75 af 31. marts 1965 gennemførte afgiftsforhøjelser, der var en følge af den ved lov nr. 74 af 31. marts 1965 gennemførte forhøjelse af engrosomsen fra 9 pct. til 12½ pct.

Hertil kommer de ved lov nr. 15 af 28. januar 1966 gennemførte forhøjelser af afgifterne for cigaretter, røgtobak, cigarer, cerutter og cigarillos. Disse afgiftsforhøjelser gennemførtes med den begrundelse, at man ved en forøgelse af statens indtægter af punkt-afgifterne ville skabe de finanspolitiske muligheder for at udskyde gennemførelsen af en merværdiafgift (evt. en detailoms), indtil de pågældende nye afgiftsformer var forsvarligt gennemdrøftede. Under folketingsdebatten om denne lov blev det da også fra flere sider udtalt, at afgifterne var at betragte som forskud eller en slags a conto-betaling på den senere almindelige forbrugsbeskatning, forstået på den måde, at de skal modregnes i denne, jfr. således Egon Jensen (Soc.) Folketingets Forhandlinger 25. januar 1966, spalte 2886, Henry Christensen (Venstre), spalte 2892, Hartling (Venstre) Folketingets Forhandlinger 26. januar 1966, spalte 3013 — i sidstnævnte udtalelse henvises endvidere til statsministerens udtalelse i overensstemmelse hermed.

Vi tillader os yderligere at gøre opmærksom på, at der, hvis merværdiafgiften lægges oven i den samlede pris, inklusive de, jfr. ovenfor, reducerede punkt-afgifter, bliver tale om dobbeltbeskatning, idet der i så fald også betales merværdiafgift af punkt-afgiften. Vi tillader os derfor at gå ud fra, at punkt-afgifterne yderligere reduceres så meget, at „skat af skatten“ undgås.

Det vil være fremgæet af det foregående, at de nævnte reduktioner af de hidtil gældende punkt-afgifter for tobaksvarer må betragtes som et ikke blot rimeligt, men tillige uomgængeligt krav, idet sådanne ned-sættelser alene vil betyde, at tobaksvarer ikke stilles ringere end engrosomsbelagte varer ved indførelsen af en ny generel vare-skat.